

Pozerám sa na akcie, ktoré sa robia pre rodiny a je to väčšinou bez moci. A vidím viac sveta prichádzať do Cirkvi a ovplyvňovať Cirkev, viac ako Cirkev ovplyvňuje svet. (Ľudia robia akcie, ktorými si krmia pýchu.) Chodia do kostola, modlia sa a pritom ostávajú vo svojom hriechu. Sú dokonca spokojní, veď som veriaci človek, som člen kresťanského spoločenstva. Vidím ľudí, ktorí sa boja vstúpiť hlbšie, majú nenávisť k náprave, nemajú skutočný záujem o obrátenie. Ak sa aj chcú obrátiť, nepripúšťajú si k sebe veci, ktoré im môžu pomôcť k obráteniu. Pýtam sa prečo? Odpoveď dáva Getsemanská záhrada, odpoveď dáva každá sv. omša. **Ochota byť zlomený.** Ježiš tu láme svoj život, aby ho daroval. A čo sa stalo so zlomenosťou (trápením sa) v Božom dome? Čo sa stalo so zlomenosťou v živote? Je to slovo, ktorého sa bojíme, vyhýbame sa mu. Našli sme si spôsoby, ako ho obísť. Už o ňom nepočuť v tejto rozmaznanej dobe. **Zlomenosť znamená prežívanie hlbokoj bolesti a zármutku.** Prudká, hlboká, vnútorná bolesť kvôli podmienkam, v ktorých sa nachádzaš, ktoré sú v tebe, alebo okolo teba. Zlomenosť. Hlboký smútok. Držíme sa našich náboženských zvykov, ale stali sme sa takými pasívnymi. Každá skutočná vášeň sa rodí zo zlomenosti. Každá skutočná vášeň pre Krista vychádza z „**krstu zlomenosťou**“. Skúmaj Písmo a zistíš, že keď sa Boh rozhodol uzdraviť zruinovanú situáciu... zdieľal Svoje vlastné trápenie (zlomenosť) za to, čo videl, že sa deje Jeho ľudu. A našiel modliaceho sa muža, vzal ho a doslova pokrstil (ponoril) v trápení (zlomenosti). Nájdeš to v knihe Nehemiáš. Jeruzalem je v ruinách. Ako sa s tým Boh vyrovná? Ako chce Boh znovu vybudovať tieto trosky? Ľudia, pozrite sa... Nehemiáš nebol kňazom, on bol muž s dobrým postavením. Ale bol to tiež muž modlitby. Boh našiel muža, ktorý nemal len vzplanutie nejakých emócií... Nie len nejaké veľké, neočakávané vzplanutie záujmu a potom to nechá zomrieť. On povedal: „Nie. Bol som zlomený, plakal som a postil som sa. Potom som sa začal modliť dňom i nocou. Prečo títo ostatní muži, prečo nemali oni odpoveď? Prečo ich Boh nepoužil v obnovení? Prečo nemali slovo od Boha? Pretože tam nebol ani náznak zlomenosti! Nedokázali si pripustiť zlomenosť. Žiadny plač, ani slovo modlitby! Všetko je v ruinách. Záleží ti dnes na tom... Záleží ti na tom vôbec, že Boží Jeruzalem (tvoj život, vzťahy), cirkev, je teraz vydaná zlu sveta? Že taký chlad preniká tvojou krajinou? A ešte osobnejšie... Záleží ti na tom, keď to isté je s Jeruzalemom v našich vlastných srdciach? Ten znak úpadku, ktorý pomaly odčerpáva duchovnú moc a vášeň života. Slepota k vlažnosti, slepota k chaosu, ktorý sa pomaly vtiera (do cirkvi). To je všetko, čo chce diabol urobiť. Dostať z teba tento boj a zabiť ťa. Tak, aby si už viac nezápasil v modlitbách. Aby si viac nenariekal pred Bohom. Aby si dokázal len tak sedieť a pozerať televízor, zatiaľ čo tvoja rodina ide do pekla. Chcem vám povedať niečo veľmi dôležité: „Ak sa niečo nenarodilo zo zlomenosti, ak sa to nezrodilo z Ducha Svätého, kde to, čo si videl a počul o takom zničení, by ťa viedlo na kolená, kde by ťa to priviedlo ku krstu (ponoreniu) do zlomenosti, kde by si sa začal modliť a úpenlivo hľadať Boha, ak sa to nenarodilo zo zlomenosti nepochopili sme Božie Srdce. Skutočný modlitbový život má počiatok na mieste trápenia (zlomenosti). Ak si nastavíme svoje srdce k modlitbe, Boh príde a začne s tebou zdieľať Svoje srdce. Priatelia začína to byť vážne. Prosím, nehovorte mi, nehovorte mi, že máte záujem... Ak trávite hodiny pred internetom, alebo v obchodoch. Občas z nás počuť tieto slová: Pane, nie som tam, kde by som mal byť. Bože, nemám Tvoje srdce, alebo Tvoje bremeno. Chcel som si to uľahčiť. Ja som len chcel byť šťastný. Ale ty mi hovoríš: „Skutočná radosť príde, skutočná radosť môže vyjsť aj zo zlomenosti. Neexistuje nič telesné, čo by Ti mohlo priniesť radosť. Je jedno koľko máš peňazí, je mi jedno, aký máš druh nového domu. Neexistuje nič hmotného, čo by ti mohlo dať hlbokú radosť. Môže ti to dať len **tvoj zápas**, to čo je spôsobené Duchom Svätým, keď ho poslúchaš a chopíš sa Jeho srdca. Budujte hradby okolo svojej rodiny. Budujte hradby okolo svojho vlastného srdca. Buďte silní a odolní voči nepriateľovi. Bože, to je to po čom túžime. (DavidWilkerson)

Dostávať sa najbližšie k Ježišovu zlomenému srdcu.

Ľuďom topiacim sa vo svojej bolesti nepomôžeme, ak sa ich snažíme silou mocou z tej bolesti vytiahnuť. Možno nám sa zdá cesta von ľahká, ale pre nich je nemožná. *"ich dvere srdca sú zamknuté a cítime sa osamelí uprostred ohňa."* Jediné, čo potrebujú je, aby sme odvážne vstúpili dnu, dovolili im, aby sa s nami o svoju bolesť podelili, a aby sme v tom ohni ich utrpenia sedeli s nimi. *"To môže zmeniť plamene na posvätnú žiaru."* Ktokoľvek - akokoľvek zlomený, nešťastný, nepochopený, neschopný, slabý, ubolený, zranený... **môže byť Božím darom pre svet.** Každý jeden z nás má tú výsadu. Práve keď sme zlomení, v zlomenom svete, so zlomenými ľuďmi - dostávame sa najbližšie k Ježišovu zlomenému srdcu. Ann Voskampová

Nalomenú trst' nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí... (Iz42,3)

Ježiš chápal pocity tých, ktorí boli v obraznom zmysle ako nalomená trstina alebo tlejúci knôt lampy. Vďaka tomu bol ohľaduplný, láskavý a trpezlivý. V zlomenosti sa môžeme ponoriť do jeho Srdca. Nalomené trstiny sa naštepujú na nový kmeň. Viničné ratolesti neprinášajúce úrodu sa odstrihnú od starého koreňa, ale iba na chvíľku, na krátky čas, kým nebudú prenesené na nový vinič. Bolesťivý rez bolí iba chvíľočku. Hasnúce knôty sa neodstránia a nenahradia sa dlhšími, ktoré by dočiahli na ubúdajúci olej. Nie je to potrebné, lebo do lampy sa vlieva nový olej, olej nového života. Prežívanie zlomenosti pred Bohom nám umožňuje objaviť skutočnú „miazgu“ života. Priateľstvo s Ježišom. Takého Boha objavila sv. Terézia. „Nie sme anjeli, máme telo“ – písala. Preto „vidíme Ježiša ako človeka v slabostiach a utrpeniach, a On nám robí spoločnosť“. „Kto má vedľa seba takého priateľa, ten dokáže vydržať všetko“.

Prijatý v zlomenosti

Milosť – Božia láska vami prenikne, ak ste otvoreným človekom. Človekom, ktorý dokáže vnímať krásu. Hodnotu vo svete, v ľuďoch, v sebe. „Milosť nás prenikne, keď máme trápenie alebo nepokoj, keď bojujete, keď veríte, že môžete byť dobrým človekom napriek zlyhaniam. Niekedy v tom momente prenikne do našej temnoty prúd svetla a je to akoby nejaký hlas povedal: **"Si prijatý", prijatý niečím, čo je väčšie než ty a meno čoho nepoznáš. Teraz sa nepýtaj na meno, možno neskôr sa ho dozvieš. Teraz sa nepokúšaj o nič, nechci nič. Jednoducho prijmi skutočnosť, že si prijatý !** Ak sa nám toto prihodí, zažívame milosť. Po takomto zážitku nemusíme byť lepší než predtým a nemusíme veriť viac než predtým, ale všetko sa zmenilo. Človek sa mení, veci ktoré sa predtým nedali, zrazu sa dajú prekonávať. V tom momente milosť prekonáva hriech a zmierenie preklenie priepasť odcudzenia. A nič sa neočakáva od tohto zážitku, **nič iba prijatie.** (Paul Tillich)

Bolesť z minulosti.

Veľkou prekážkou k správne vysporiadaniu sa so súčasnými skúsenosťami je moja bolesť z minulosti, moje nedoriešené zlomenia. Ak si nosím bolestivé zážitky, zranenia, je to ako rezervoár bolesti a hnevu čakajúci sa na uvoľnenie sa na druhých alebo na samého seba. Môžeme túto bolesť nazvať **nádržou**, ktorej obsah môže vytečť po prežití Božej lásky. Dôvodom toho je, že **Boh nechce, aby som túto bolesť nosil, ale chce ju nahradiť svojou láskou.** Boh stlačí túto moju nádrž a horkosť z minulých spomienok vytečie. Ak však budem pokračovať v tom, čo sa väčšina z nás naučila - uložiť bolesť niekde hlboko a dúfať, že odíde - vtedy nedôjdem k uvoľneniu, pretože si ju stále ponechávam. Boh naopak prináša bolesť na povrch, takto si ju môžem uvedomiť a odovzdať mu ju. Vtedy prichádza pokoj, uzdravenie a sloboda. Čím lepšie sa viem vysporiadať s bolesťou z minulosti, tým ľahšie viem odovzdať srdce pre vzťah s Bohom a ostatnými. Taktiež som potom schopný odovzdať iným tento pokoj, ktorý som sám prijal od Boha.

Je v nás toľko lásky, ktorá sa nikdy nedostane von. (Možno len vtedy, ak nás niečo zlomí.)

„Boh dokonca aj teraz berie tvoju ruku do svojej a vedie ťa spôsobom, ktorý nie si schopný rozpoznať. Pokiaľ si nešťastný, nemal by si to brať ako známku Božej nepriazne. Práve naopak.

Mohlo by to byť znamenie toho, že ťa miluje. Neprejavuje svoju lásku tým, že by ti pomáhal vyhnúť sa utrpeniu, ale tým, že ti ho zosiela do cesty, **udrzuje ťa bdélého. Utrpenie ťa viaže k niečomu vyššiemu než si ty sám,** vyššiemu než tvoja vlastná vôľa. **Pozdvihuje ťa z tohoto sveta,** aby si objavil, čo leží za ním. Nemáme iba trpezlivo znášať ťažkosti, ktoré nám zosiela. Máme ich považovať za dary. Otče, daj nám odvahu, silu. Zaplav nám naše duše tvojím Duchom a životom. Tak úplne, až budú naše životy odrazom toho Tvojho. Vyžaruj cez nás. Ukáž nám ako ťa hľadať. Láska, ktorá nás miluješ... Ďakujem Ti. (Terrence Malick)